

Dziennik Urzędowy

POWIATU WŁOSZCZOWSKIEGO

Nr. 1. **Włoszczowa, dnia 25 stycznia 1918.**

1.

Wcielenie powiatu włoszczowskiego w zakres działania Oddziału dla spraw niestałych dochodów skarbowych w Kielcach.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia rozporządzeniem z dnia 21, stycznia 1918 FA. Nr. 300089. zmieniającem ustanowiony reskryptem z dnia 24. sierpnia 1917. FA. Nr. 127734|17 podział terytoryalny Oddziałów dla spraw niestałych dochodów skarbowych, wyłączyła powiat włoszczowski z zakresu działania Oddziału dla spraw niestałych dochodów w Piotrkowie i przydzieliła go do takiegoż Oddziału w Kielcach. Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. marca 1918.

Z dniem tym należy wnosić wszelkie pisma, podania i prośby w sprawach niestałych dochodów skarbowych bądź bezpośrednio do Oddziału dla spraw niestałych dochodów w Kielcach, bądź przez odnośną Komendę oddziału straży skarbowej.

2.

Wynik wyborów deputatów na włoszczowski Sejmik Powiatowy.

Grupa gmin wiejskich

Okręg wyborczy	Imię i nazwisko	Zatrudnienie	Miejsce zamieszkania
	D e p u t a t a		
Włoszczowa-Krasocin	Antoni Mazurkiewicz	Wójt gminy	Włoszczowa
Kluczewsko-Oleszno	Jan Bieńkowski	Rolnik	Oleszno
Kurzelów-Chrząstów	Jan Plich	„	gm. Chrząstów Kuźnica Grodziska
Rokitno-Irządze	Antoni Hołaj	„	Zawada gm. Irządze
Secemin	Saturnin Krzyżanowski	„	Secemin
L e l ó w	Ignacy Kamocki	Właściciel dóbr	Mełchów gm. Lelów
Moskarzów	Szymon Huszno	Rolnik	Goleniowy gm. Moskarzów
S ł u p i a	Wincenty Konarski	„	Raszków gm. Słupia
R a d k ó w	Stanisław Skowron	„	Dzierzgów gm. Radków
Szczekociny	Józef Zajączkiewicz	Aptekarz	Szczekociny

GRUPA MIAST

Miasto Włoszczowa.

Alfred Kehl — Burmistrz
Abraham Rajchman — Właściciel domu
Aba Semmel — Właściciel restauracyi
Stefan Staroszczyk — Gospodarz

Grupa najwyżej opodatkowanych z handlu, przemysłu i własności nieruchomej.

Imię i nazwisko	Zatrudnienie	Miejsce zamieszkania
D e p u t a t a		
Adolf Schütz	Właściciel dóbr.	Biała Wielka gm. Lelów
Sergiusz Niemojewski	„ „	Oleszno
Roman Rayski	„ „	Biała Błotna gm. Irządze
Edward Lohmann	„ „	Secemin
Jarosław Rogoziński	Dzierżawca	Kurzelów
Maksymilian Konarski	Właściciel dóbr	Kluczewsko
Włodzimierz Karski	„ „	Nieznanowice gm. Włoszczowa
Hr. August Potocki	„ „	Moskarzów
Hr. Jerzy Morsztyn	„ „	Kwilina gm. Radków
Hr. Michał Komorowski	„ „	Siedliska gm. Irządze

3.

Wynik wyborów członków wydziału powiatowego i ich zastępców.

Na posiedzeniu konstytuującem Sejmiku Włoszczowskiego, odbytem w dniu 7-go stycznia 1918. r. dokonano wyborów członków Wydziału powiatowego i ich zastępców.

Wybrani zostali:

Z grupy gmin wiejskich:	Wydziałowym	Szymon Huszno,	Zastępcą	Antoni Holaj.
Z grupy miast:	„	Abraham Rajchman	„	Aba Semmel.
Z grupy najwyżej opodatkowanych	„	Hr. Michał Komorowski	„	Maksymilian Konarski.
Z całego Sejmiku	„	Ignacy Kamocki	„	Adolf Schütz.
		Hr. Jerzy Morstin	„	Hr. August Potocki.
		Sergiusz Niemojewski	„	Antoni Mazurkiewicz.

Na posiedzeniu odbytem w tym samym dniu, Wydział powiatowy poruczył prowadzenie biura Wydziału Panu Ignacemu Kamockiemu.

Aż do chwili urządzenia biura należy pisma przeznaczone dla Wydziału oddawać do rąk Wiceprezesa (Kierującego Komisarza Cywilnego c. i k. Komendy Powiatowej).

4.

Knowania przeciwko Radzie gospodarczej.

Niesumienni agitatorzy rozszerzają pomiędzy ludnością wiejską obszaru okupowanego odezwy nawołujące do oporu przeciwko Radzie gospodarczej i Polskiej Centrali Zbożowej, jakoteż do nieoddawania przepisanego kontyngentu zboża.

Postępowanie takie narazić może sprawę polską na wielkie szkody.

Głupie nawoływanie do oporu w czasie, gdy młody polski samorząd potrzebuje opieki i poparcia jest zbrodnią przeciwko Ojczyźnie, jakoteż wprost przeciwko stanowi włościańskiemu.

Przez zorganizowanie komisyi gminnych i powiatowych komisyi nadzorczych daną została każdemu chyba dostateczna sposobność do przedstawienia życzeń i skarg w drodze właściwej i tak, że o krzywdach pojedyńczych włościan lub też całych grup gospodarzy, mowy być nie może.

Obowiązkiem każdego prawdziwego Polaka jest, nie dawać posłuchu takim wierzeniom, lecz im wprost przeciwdziałać, a w razie jakiej pomyłki lub nadużycia przy oddawaniu zboża przez organy do tego powołane zwrócić na to uwagę odnośnych władz, jakoto powiatowych komisyi nadzorczych lub Komendy powiatowej.

Żaden dobry Polak nie ścierpi łżenia i poniżania polskich zakładów, lecz każdy powinien w dzisiejszych czasach pomagać w odbudowie urządzeń państwowych, a wszystkim tym nieszczerym elementom, które walczą przeciwko temu, w czynności tej szkodliwej przeszkadzać.

Wójtowie i sołtysi mają lud w tym względzie pouczyć.

Przewielebne duchowieństwo uprasza się o pouczające oddziaływanie ze swej strony na ludność.

Komenda powiatowa oczekuje, że właściciele i dzierżawcy dóbr chętnie i zupełnie wypełnią ciążący na nich obowiązek odstawy i w ten sposób zwalczą nieufność włościan i dadzą im dobry przykład.

5.

Zakaz mielenia zboża we własnych gospodarstwach.

Po myśli rozporządzenia GGW. WS. Nr. 92167 z dnia 6. grudnia 1917. nie wolno zboża a także pośladu we własnem gospodarstwie mleć, względnie w jakikolwiek inny sposób rozdrabniać (np. śrutować poślad na karmę dla bydła) lecz winno to się odbywać wyłącznie w zostających pod publiczną kontrolą

t. zw. kontraktowych i produkcyjnych młynach.

Wyjątek w tym względzie stanowią małoręczne młynki (żarna) u włościan.

Do udzielania pozwolenia na zmielenie względnie rozdrobnienie pośladu w publicznych młynach produkcyjnych upoważnioną jest jedynie Komisya powiatowa nadzorcza.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą jaknajostrzej karane.

6.

Rozporządzenie z dnia 20. grudnia 1917. dotyczące zajęcia słomy.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 22. czerwca 1917, Nr. 57 Dz. rozp. względnie rozporządzenia z dnia 11. lipca 1916 Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych oraz w wykonaniu rozporządzenia z dnia 23. czerwca 1917 Dz. rozp. Nr. 58 zarządza się co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Zbiór słomy z roku 1917 jakoteż wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego w Polsce.

Pod słomą należy rozumieć słomę z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu i wyki oraz mieszanki.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że zajętej słomy nie wolno przerabiać, zużywać ani też dobrowolnie lub przymusowo sprzedawać, o ile niniejszem rozporządzeniem lub też specyalnemi przepisami nie zostaną wydane inne rozporządzenia.

Umowy, sprzeciwiające się temu zakazowi są nieważne.

Dotyczy to również umów o kupno względnie dostawę zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile ich jeszcze nie wykonano.

§ 3. Ilości nie podlegające zajęciu.

Zajęciu nie podlegają:

1) ilości potrzebne w gospodarstwach domowych, na posłanie

2) ilości potrzebne właścicielom bydła na ściółkę i paszę z zachowaniem racyi zużycia ustanowionych w zarządzeniach wykonawczych do tego rozporządzenia wydanych,

3) ilości każdorazowo na prośbę pojedynczym osobom przez Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe dla celów przemysłowych, jako również opakowania zwolnione.

§ 4. Odbiór.

Do odbioru zajętej słomy w myśl paragrafu 1. jest uprawniona na obszarze Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego z wyjątkiem powiatów: Chełmskiego, Hrubieszowskiego i Tomaszowskiego, Polska Centrala Paszy w Lublinie względnie jej filje powiatowe i pełnomocnicy.

Właściciel zajętej słomy jest obowiązany sprzedać swoje zapasy Polskiej Centrali Pasz lub jej zastępcom po ustalonych cenach odbioru.

Polska Centrala Paszy jest obowiązana zakupić zajętą słomę, o ile znajduje się w stanie zdatnym do użytku.

Sposób odbioru w powiatach: Chełmskim, Hrubieszowskim i Tomaszowskim zostanie uregulowany osobnemi rozporządzeniami.

§ 5. Obowiązek zgłoszenia.

Właściciele większych posiadłości są obowiązani zajęte ilości zgłosić do odstawy wprost, właściciele

mniejszych posiadłości natomiast za pośrednictwem Wójta gminy, a to w sposób przepisany najpóźniej do dnia 31. stycznia 1918. u Polskiej Centrali Pasz (filii powiatowej).

Zgłoszenie ma zawierać:

1) nazwę miejscowości i gminy.

2) nazwisko właściciela,

3) rodzaj słomy i ilość,

4) miejsce przechowania,

5) podpis uprawnionego do rozporządzenia produktem jak również podpis sołtysa lub wójta, stwierdzający, iż podane są daty prawdziwe.

Polska Centrala Paszy wyda i prześle zgłaszającym najpóźniej do dnia 28. lutego 1918 potwierdzenie odnośnego zgłoszenia.

§ 6. Cena odbioru.

Ceny odbioru, jakie ma płacić Polska Centrala Pasz za zajęte gatunki słomy ustala się jak następuje:

K. 10. za słomę żytnią młóconą cepem w okłotach (w snopkach), za wszelkie inne rodzaje słomy ze zboża i wyki jak również za grochowinę

K. 7. nieprasowaną,

K. 9. prasowaną.

Ceny rozumieją się za 100 kg. loko miejsce produkcyi za zdrowy i suchy towar, jeżeli towar tym warunkom nie odpowiada, następuje odpowiednie obniżenie ceny.

Za ilości w myśl postanowień paragrafu 4. prawidłowo zgłoszone, wypłaci Polska Centrala Paszy przy odbiorze premię w wysokości po 50 hal. za każde 100 kg.

W razie gdyby Polska Centrala Paszy do dnia 30 kwietnia 1918 nie odebrała zgłoszonych produktów otrzyma posiadacz przy odbiorze od Polskiej Centrali paszy, oprócz ceny i premii, dodatkowe wynagrodzenie za przechowanie po 50 hal. za każde 100 kg.

§ 7. Zarządzenia przymusowe.

W razie gdyby właściciel pełnomocnik wzbraniał się sprzedać zajęte zapasy Polskiej Centrali pasz może odnośna Komenda powiatowa, niezależnie od dochodzenia karnego, zarządzić przymusowe ich odebranie.

Odnośna osoba traci w tym wypadku prawo do premii albo dodatku, który się ma wypłacić w myśl paragrafu 6.

§ 8 Postanowienie karne.

Przekroczenia powyższego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie ulegną karom według paragrafu 10 rozporządzenia z dnia 11. czerwca 1916 r. Nr. 61 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

§ 9. Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

7.

Zarządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1917. dotyczącego zajęcia słomy.

W wykonaniu rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1917. Dz. rozp. Nr. 99 w sprawie zajęcia słomy, zarządza się co następuje:

Normy spożycia.

§ 1.

Jako najdalszą granicę dopuszczalnego spożycia albo użycia słomy na sciółkę ustanawia się następujące normy:

Na czas od 15. grudnia 1917 aż do nowych zbiorów można co n a j w y ż e j użyć na sztukę, bez względu na to czy chodzi o producenta albo uprawnionych do zaopatrzenia (nieproducentów.):

a) dla koni powyżej 2-ch lat i bydła rogatego powyżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 12 mq.

b.) dla koni poniżej 2-ch lat i bydła rogatego poniżej 6 miesięcy do spożycia i na ściółkę razem 6 mq

Rozdział normy spożycia na pojedyńcze miesiące jest następujący:

na grudzień	1917 (15 dni)	ad a)	100 kg.	ad b)	50 kg.
na styczeń	1918	„ „	200	„ „ „	100 „
„ luty	„	„ „	200	„ „ „	100 „
„ marzec	„	„ „	200	„ „ „	100 „
„ kwiecień	„	„ „	200	„ „ „	100 „
„ maj	„	„ „	100	„ „ „	50 „
„ czerwiec	„	„ „	100	„ „ „	50 „
„ lipiec	„	„ „	100	„ „ „	50 „

Zaopatrzenie nieproducentów.

§ 2.

Nieproducenci t. j. tak rolnicy jak nierolnicy potrzebujący zaopatrzenia w słomę mają zgłosić swe zapotrzebowanie w słomę obliczone na podstawie normy spożycia najdalej do 15. stycznia 1918 u właściwej Komendy Powiatowej.

Po sprawdzeniu tych zapodań ma Komenda powiatowa zgłaszającemu wydać poświadczenie, które uprawnia go do zakupna ustalonej w myśl paragrafu 1. ilości słomy oraz do przewozu jej kołowo z podanego miejsca odbioru.

Poświadczenie to uprawnia jednak tylko do zakupu i przewozu słomy aż po dzień 15 lutego 1918 włącznie. Komenda powiatowa może w wypadkach godnych uwzględnienia termin powyższy przedłużyć.

§ 3.

Prawo zakupu przez Polską Centralę paszy.

Odbiór zajętej słomy, kontrola, odstawa do stacyi kolei załadowczych odbywa się w myśl przepisów zarządzenia wykonawczego do rozp. z dnia 3. lipca 1917 W. S. 84951|17 dotyczącego zajęcia siana (ustęp II. a) b) d). tego rozporządzenia).

§ 4.

Legitymacye transportowe.

Legitymacye uprawniające do zakupu względnie odbioru słomy jak również przez c. i k. Komendę powiatową wystawione poświadczenia (paragraf 2) są jednocześnie legitymacyami dla transportu kołowego słomy.

Bez legitymacyi transportowej wolno przewozić bez ograniczenia terytoryalnego ilości słomy potrzebne na paszę i ściółkę trzydniową dla koni względnie wołów, które daną ilość wiozą, licząc w tym wypadku po 6 kg na sztukę i dzień.

§ 5.

Transport koleją i statkiem.

Transport słomy kolejami normalno-torowemi odbywać się może tylko na podstawie frachtów kolejowych zaopatrzonych pieczątką Centrali dla obrotu produktami rolnymi JGW. w Lublinie (EVZ. MGG. Lublin) i podpisem porucznika Mochnackiego.

Temsamem wszystkie inne frachty nie wyłączając frachtów Centrali dla obrotu produktami rolnymi JWG. (EVZ. d. MGG.) z podpisem Oblt. Redlich tracą swą ważność.

Transporty kolejkami wązkotorowemi wszelkich rodzai i statkiem (galerami) odbywają się na podstawie legitymacyi uprawniających do zakupu względnie odbioru słomy.

§ 6.

Środki kontrolne.

Dopilnowanie wykonania wszystkich powyższych zarządzeń, w szczególności nadzór nad działalnością biura zakupu paszy względnie zastępców powiatowych tegoż, tak w kierunku dostaw dla Zarządu wojskowego jak również pokrycia zaopatrzenia lokalnego poleci c. i k. Komenda powiatowa Referentowi Rolniczemu oraz przydzielonym mu organom pomocniczym.

§ 7.

Środki przymusowe.

Jeżeli producent wzbrania się sprzedać Biuru zakupu paszy zajęte ilości słomy wówczas winien zastępca powiatowy Biura zwrócić się do odnośnej c. i k. Komendy powiatowej o zarządzenie środków przymusowych.

C. i k. Komenda powiatowa w wypadkach, gdzie się rozchodzi o większe ilości, po zasięgnięciu opinii Komisyi Nadzorczej powiatowej, rozstrzyga definitywnie o obowiązku oddania danej ilości i zarządza przymusowe odebranie tejże na rzecz Biura zakupu paszy.

Za słomę dostarczoną w drodze przymusowej winno Biuro zakupu paszy zapłacić producentowi pełną cenę odbioru.

Natomiast traci producent w tym wypadku prawo do premii za zgłoszenie i dodatku za przechowanie.

8.

Wypłata kwot pieniężnych przysłanych z zagranicy dla tutejszych mieszkańców.

Celem ujednostajnienia i uregulowania sprawy podejmowania, względnie odbioru przesyłek pieniężnych

nadsyłanych z krajów neutralnych dla tutejszych mieszkańców podaje się do wiadomości, iż przesyłki takie będą obecnie o ile nie przenoszą kwoty 1000 K. (słownie tysiąc koron) przesłane przez kasę tutejszej c. i k. Komendy powiatowej do rąk adresatów za pośrednictwem najbliższego Urzędu pocztowego, a to za przekazem pocztowym.

Dowód nadawcy będzie odsyłany przez tutejszą Kasę do tej właściwej władzy, która przy przesyłaniu pieniędzy pośredniczyła.

Jeżeli natomiast przesyłka pieniężna z zagranicy przenosić będzie 1000 koron (wyraźnie tysiąc koron) wówczas prześle Komenda powiatowa bezzwłocznie interesowanej stronie zawiadomienie o tem za pośrednictwem Wójta gminy względnie Burmistrza, a wówczas obowiązkiem tego ostatniego będzie przyjść z interesowaną stroną do Komendy powiatowej i tutaj przesyłkę pieniężną po podpisaniu kwitu podjąć. W tym wypadku Kasa Komendy prześle bezzwłocznie podpisany kwit Urzędowi zagranicznemu, który w przesyłce pieniężnej pośredniczył. W końcu oznajmia się, że poświadczeń odbioru przesyłki pieniężnej do rąk osób prywatnych, Kasa c. i k. Komendy powiatowej przesyłać nie jest obowiązaną.

P.P. Burmistrzów i Wójtów obowiązkiem będzie sprawy niniejszych przesyłek pieniężnych traktować z odpowiednią gorliwością i sprężystością w rychłem ich załatwieniu. Niniejsze rozporządzenie należy podać do ogólnej wiadomości sposobem w miejscu praktykowanym.

9.

Uregulowanie toku czynności w likwidaturze centrali surowców przy J.G.W.

Celem uregulowania toku czynności w likwidaturze centrali surowców przy JGW. zarządza się, że począwszy od dnia 1-go lutego r. b. przyjmowanie stron i wypłata kwitów rekwizycyjnych odbywać się będzie tylko 2 razy w tygodniu t. j. we wtorki i piątki.

O ile w którym z tych dni przypadnie święto, wypłata odbędzie się dnia następnego.

10.

Ułatwienia w podróżowaniu między Jeneralnem Gubernatorstwem lubelskiem a Jeneralnem Gubernatorstwem warszawskiem.

Utrzymując w mocy uprawnienia udzielone układem z dnia 4-go lutego 1917. r. II d. V. Nr. 6017 niemieckiemu zastępcy przy Jen. Gub. lubelskiem zarządzono celem dalszego ułatwienia w podróżowaniu z Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego lubelskiego do Jeneralnego Gubernatorstwa warszawskiego, co następuje:

„Niemiecki zastępca przy Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem otrzymuje aż do odwołania upoważnienie do wydawania osobom mieszkającym stale w Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem lubelskiem i posiadającym paszport, wystawiony przez właściwą c. i k. władzę pozwoleń na podróż tam i z powrotem do poszczególnych miejscowości Jeneral. Gub. warszawskiego, tak z jednorazową jak i kilkakrotną ważnością aż do 3. miesięcy. Osoby do lat 15. w towarzystwie członków rodziny, obowiązanych do zaopatrzenia się w pozwolenia do podróży, nie potrzebują żadnych pozwoleń; ich podróże należy jednak ograniczać do najpotrzebniejszych wypadków.

Obniżając opłaty za dotychczasowe przepustki, pobierać się będzie obecnie za pozwolenia do podróży ważne na podany wyżej przeciąg czasu:

a) za jednorazową podróż tam i z powrotem . . . . 2 M.

b) za kilkakrotne podróże tam i z powrotem . . . . 5 M.

W wypadkach zasługujących na szczególniejsze uwzględnienie opłaty mogą być całkowicie lub częścio-

wo opuszczone.

W ruchu granicznym między Jen. Gub. wojskowem lubelskiem a Jen. Gub. warszawskiem pozostają w mocy dotychczasowe rozporządzenia".

11.

Nadużywanie prowizorycznych dowodów zwolnienia jako dokumentów podróży.

Legioniści zwolnieni w drodze superarbitralnej, otrzymują tymczasowe dowody zwolnienia, które służą im do osobistego wylegitymowania się, jakoteż uprawniają do jednorazowej podróży na koszt Zarządu wojskowego z miejsca zwolnienia do obranego miejsca zamieszkania. Dowody te zawierają uwagę czerwono wypisaną: „Ważne do jednorazowej podróży do . . .; koszta transportu ponosi Zarząd wojskowy."

Do wszelkich później przedsięwziąć się mających podróży, dowody te, jako dokumenty podróży nie są ważne, tem mniej może być żądane na tychże podstawie kredytowanie kosztów podróży na rachunek Zarządu wojskowego.

Ponieważ dopiero w ostatnich czasach wystawione dowody zwolnienia zawierają wyraźną uwagę o ważności tego dokumentu do jednorazowej podróży, zaś inne do początku września wydawane zawierały tylko ogólną uwagę: „ważne także jako dokument podróży; koszta transportu ponosi Zarząd wojskowy," ze względu w końcu na to, że nadużywania tychże dowodów zwolnienia do celów podróży mnożą się w ostatnich czasach, ogłasza się powyższe postanowienia z nadmienieniem, że działających przeciwko tym postanowieniom podawać się będzie sądowo-inspekcyjnemu Generałowi gubernialnemu, celem ukarania ich w drodze sądowo-karnej, ponieważ postępowanie takie kwalifikuje się jako oszustwo, względnie usiłowane oszustwo.

Odebrany dowód zwolnienia należy po przeprowadzonych dochodzeniach urzędowych, w każdym razie zwrócić zakwestyonowanemu właścicielowi.

12.

Podwyższenie wynagrodzenia za podwody dla osób należących do c. i k. armii.

Od 1. stycznia 1918. roku zostało ustanowione wynagrodzenie za dwukonną podwodę na 1 K. 45 h. za godzinę, za jednokonną podwodę na 95 h. za godzinę.

13.

Przyjmowanie osób cywilnych do szpitala rezerwowego w Lublinie.

C. i k. Wojskowe Generał Gubernatorstwo w Polsce oznajmiło rozporządzeniem z dnia 19. listopada 1917. D. Nr. 167756|17, że Komenda 4. Armii oddała aż do odwołania Generał Gubernatortwu do dyspozycyi 24 łóżek szpitala rezerwowego 7|4 w Lublinie oddziału chorób oczu i uszu dla osób cywilnych, zamieszkałych w okupacyi austryackiej.

Prócz tego zarząd powyższego szpitala oświadczył gotowość wyjątkowego przyjmowania i innych osób możliwie mężczyzn, w celach operacyi jakoto: rany postrzałoweb rzucha lub głowy, uwięzgnięta przepuklina, nowotwory w jamie brzusznej i t. p.

Osoby, które chcą udać się w celach operacyi do powyższego szpitala mają się zaopatrzyć w karty identyczności, wystawione przez Komendę powiatową, lub gminę przynależną, a dla pokrycia kosztów leczenia i utrzymania (4 K. dziennie) mają co 10 dni z góry składać depozyt, który przy opuszczeniu szpitala lub przy dłużej trwającem leczeniu miesięcznie będzie obliczony.

14.

Nadzór weterynaryjno-policyjny nad stajniami i podwórzami w zajazdach i u handlarzy koni.

W ostatnich czasach mnożą się wypadki zawleczenia nosacizny i świerzbu przez wspólne umieszczanie

różnych koni w zajazdach, podwórzach zajezdnych i u handlarzy koni. W celu zapobieżenia dalszego rozwlekania zarazy zarządza się stosownie do rozp. W.J.G.H. Nr. 106963/17 z dnia 17/II. 1917 co następuje:

1) Podwórza i stajnie w domach zajezdnych i u handlarzy muszą być codziennie zamiatane, a najmniej raz w tygodniu gruntownie dezinfekowane (t. zn. wybielone wapnem.) Publiczne place postoju koni, targowiska zwierzęce muszą być zawsze utrzymywane w czystości.

2) Do stajen zajezdnych i na podwórza zajezdne nie wolno pod osobistą odpowiedzialnością właściciela lub dzierżawcy zajazdu, przyjmować koni wzbudzających podejrzenie świerzbu lub nosacizny.

3) Nieprzestrzegający powyższych zarządzeń będą karani przez Sądy pokoju po myśli art. 112 za przekroczenie ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych.

4) Kontrolę powyższych zarządzeń ma wykonywać policya miejska i c. i k. żandarmerya.

C. i k. Komendant powiatu:

ALOJZY v. GÖTTL m. p.

Generał-Major

DRUKARNIA ZALZMANA I EDELISTA, WŁOSZCZOWA.